

singulari verbum pariter in singul. numero postulet, quilibet videt. Ad oppositam huic propositioni v. II. expressam si quis attendat, videbit suffixum לו praecedenti singulari רשע optime respondere, juxta quam locutionem ordinarie dicendum fuisset פרי מעלליו יאכל ut verbum cum suffixo ad singulare צריק referretur. Sed nihil impedit, quo minus fructum ex recte factis resultantem ad quemlibet justorum extendas, ut sensus sit, quilibet justorum utilitatem ex actionibus suis capiet: quæ locutio Aben-Esrae prægnantior videtur istâ, quæ cum objecto verbum congruit, dum ad h. l. ita commentatur יאכלו כל הצדיקים והיא דרך קצרה והטעם שלי תחשב כי צריק אחר לברו יאכל פרי מעלליו: Comedent sc. omnes justi, quilibet justorum & hæc est loquendi ratio elliptica sensus autem hic est, ne cogites quod unus tantum justus comedat fructum actionum suarum.

C. III, 12.

עמי נגשיו מעוללי: Populi mei exactores sunt puer. Suffixum יו statim nobis in mentem revocat nomen cui additum est esse numeri pluralis, verbum proinde vel h. l. participium naturam nominis induens, pariter in plurali efferendum fuisse per מעוללים. Ex quibusdam vero locis jam comprobatum dedimus multa hujus generis exempla occurrere, in quibus verbum atque nomen ratione numeri inter se dissentiant, salva tamen constructionis analogia, quæ in ejusmodi structura verborum qua verbum vel adjectivum singulare additum est nomini plurali, requirit, ut nominis illius singulare unumquodque construatur cum verbo seorsim.

Qui